

Rt 3:9-13 „Otázal se: „Kdo jsi?“ Odpověděla: „Jsem Rúť, tvá služebnice. Rozprostři nad svou služebnicí křídlo svého pláště, vždyť jsi zastáncem.“¹⁰Nato jí řekl: „Požehnána buď od Hospodina, má dcero. Projevila jsi teď větší oddanost než dříve, že nechodíš za mládenci, ani nuznými ani bohatými.¹¹ Už se neboj, má dcero! Udělám pro tebe všechno, oč si říkáš. Všechn mŕj lid v bráně ví, že jsi žena znamenitá.¹² Ano, jsem vskutku váš zastáncem. Je však ještě jiný zastáncem, bližší příbuzný než já.¹³ Zůstaň tu přes noc. Ráno, bude-li on chtít, dobrá, ať se tě zastane; nebude-li ochoten být ti zastáncem, zastanu se tě sám, jakože živ je Hospodin. Spi klidně až do rána.““

Rt 4:10-13 „¹⁰Koupil jsem získať za manželku i moábskou Rúť, ženu Machlónovu, abych zachoval jméno zemřelého v jeho dědictví. Tak nebude vyhlazeno jméno zemřelého z kruhu jeho bratří ani z brány jeho rodiště. Jste toho dnes svědky.“ ...¹³ I vzal si Bóaz Rúť a stala se jeho ženou. Vešel k ní a Hospodin jí dopřál, že otěhotněla a porodila syna.“

Oz 1:2.3.6.8 „²Začíná Hospodinova řeč skrze Ozeášu. Hospodin Ozeášovi řekl: „Jdi, vezmi si nevěstku a ze smilstva měj děti. Země jen smilní a smilní, odvrací se od Hospodina.“³ On tedy šel a vzal si Gomeru, dceru diblajimskou. Ta otěhotněla a porodila mu syna. ...⁶ Opět otěhotněla a porodila dceru. Řekl mu: „Pojmenuj jí Lóruhámu (to je Neomilostněná), protože nadále nebudu izraelskému domu milostiv; dost jsem jim promíjel. ...⁸ Když odstavila Lóruhámu, otěhotněla a porodila syna.“

Oz 3:1-3 „¹Hospodin mi řekl: „Jdi opět a miluj ženu, milenku jiného, cizoložnici. Právě tak miluje Hospodin izraelské syny, i když se obracejí za jinými bohy a milují koláče z hroznů.“² Opatřil jsem si ji tedy za patnáct šekelů stříbra a za půldruhého chómeru ječmene.³ Řekl jsem jí: „Po mnoho dní zůstaneš se mnou, nebudeš smilnit, nebudeš patřit jinému; také já budu jen s tebou.““

Žd 13:5 „Nedejte se vést láskou k penězům; buďte spokojeni s tím, co máte. Vždyť Bůh řekl: „Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.““

PÁ 17. května – Podněty k zamyšlení

Úsilí o jednotu. „Prvořadým úkolem křesťana je prožívat jednotu v rodině. ... Čím blíže k sobě mají členové rodiny, tím bude užitečnější a více povznášející vliv otců, matek, synů a dcer na jejich okolí.“ (AH 37)

Tajemství rodinné jednoty. „Příčinou rozdělení a nepochopení v rodinách a v církvi je oddělení se od Krista. Pokud přicházíme blíže ke Kristu, přicházíme blíže také k sobě navzájem. Tajemstvím skutečné jednoty v církvi a v rodině není diplomacie, vedení nebo nadlidské úsilí překonat obtíže – ačkoli je třeba i v této oblasti udělat opravdu hodně –, ale společenství s Kristem.“ (AH 179)

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte nad atmosférou ve společnosti, která ničí jednotu rodiny. Jakou praktickou pomoc můžete nabídnout rodině, která zápasí s těmito negativními vlivy?

2. Nachází se právě teď ve vašem sborovém společenství rodina, která se rozpadla? Pokud ano, co můžete jako třída udělat, abyste každému členovi takové rodiny v době krize pomohli?

3. Uvažujte společně o otázce podřízení se. Jak tomuto tématu potřebujeme rozumět v křesťanském kontextu? Jak je možné tento princip zneužívat?

4. Které principy budování jednoty rodiny můžete aplikovat na budování jednoty církve (a naopak)?

✦ Texty na tento týden – Ef 2:11–22; 5:21–6:9; Rt 1:16–18; Gn 33:12–14; J 17:21–26; Ga 3:28

✦ Základní verš

„Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.“ (J 17:20.21)

Běh rodinného života přináší pro jednotlivé členy rodiny různá životní období. Ve chvíli, kdy do rodiny přicházejí děti, nastane pro matku a otce obrovská životní změna, která je bude provázet po celý život. I pro jejich potomstvo je to obrovská změna – z neexistence k existenci. Děti pak procházejí různými životními etapami, posléze opustí své rodiče, založí lastní rodinu a budou mít své děti.

Ať už jsme v naší současné rodině rodiči nebo dětmi, všichni máme něco společného – zápasíme s naší hříšnou přirozeností. Právě ta způsobuje, že je tak složité (řečeno velmi smířlivě) budovat a zachovat v rodině jednotu a klid.

Ježíš Kristus svou obětí v lidském těle smířil na kříži celé lidstvo s Bohem (Ef 2,13–16; Ko 1,21–23). Toto smíření přináší uzdravení i do mezilidských vztahů. V každodenním životě potřebujeme vždy nanovo prožívat Kristovu milost, která jediná nám může přinést zkušenost opravdové rodinné jednoty. Jen a právě díky Kristově milosti se to může stát skutečností.

✦ Týden ve zkratce:

- Kristus jako střed rodiny
- Budování jednoty
- Sobectví – ničitel rodiny
- Podřízení se
- Závazek lásky
- Podněty k zamyšlení

NE 12. května – Kristus jako střed rodiny

Ef 2:16-20 „¹⁶Oba dva usmířil s Bohem v jednom těle, na kříži usmrtil jejich nepřátelství.¹⁷ Přišel a zvěstoval pokoj, pokoj vám, kteří jste dalecí, i těm, kteří jsou blízci.¹⁸ A tak v něm smíme obojí, židé i pohané, v jednotě Ducha stanout před Otcem.¹⁹ Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině.²⁰ Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš.“

Ef 2:11-15.21.22 „¹¹Pamatujte proto vy, kteří jste svým původem pohané a kterým ti, kdo jsou obřezaní na těle a lidskou rukou, říkají neobřezanci,¹² že jste v té době opravdu byli bez Krista, odloučení od společenství Izraele, bez účasti na smlouvách Božího zaslíbení, bez naděje a bez Boha na světě.¹³ Ale v Kristu Ježíši jste se nyní vy, kdysi vzdálení, stali blízkými pro Kristovu prolitou krev.¹⁴ V něm je náš pokoj, on dvojí spojil jedno, když zbořil zeď, která rozděluje a působí svár. Svou obětí odstranil¹⁵ zákon ustanovení a předpisů, aby z těch dvou, z žida i pohana, stvořil jednoho nového člověka, a tak nastolil pokoj. ...²¹ V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu;²² v něm jste i vy společně budování v duchovní přibýtek Boží.“

Ga 3:28 „Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši.“

Ř 6:4-7 „⁴Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života.⁵ Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání.⁶ Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno moci a my už hříchu neotročili.⁷ Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu.“

2K 5:17 „Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!“

Ef 4:24-32 „²⁴Oblečte nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy.²⁵ Proto zanechte lži a mluvte pravdu každým se svým bližním, vždyť jste údy téhož těla.“

²⁶Hněváte-li se, nehřešte. ²⁷Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce ^{27a}a nedopřejte místa ďáblu. ²⁸Kdo kradl, ať už nekrade, ale ať raději přiloží ruce k pořádné práci, aby se měl o co rozdělit s potřebnými. ²⁹Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost. ³⁰A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečť nesete pro den vykoupení. ³¹Ať je vám vzdána všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, urhání a s tím i každá špatnost; ³²buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.“

PO 13. května – Budování jednoty

1 Te 3:11.12 „¹¹Sám náš Bůh a Otec i Ježíš, náš Pán, kěž připraví naši cestu k vám! ¹²Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem, tak jako i my vás milujeme.“

J 17:22 „Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno.“

1J 4:8 „Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska.“

J 13:35 „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“

Ř 5:5 „A naděje neklame, neboť Boží láska je vyлита do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.“

Ř 8:9-11 „⁹Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten nemá jeho. ¹⁰Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhrěšili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni. ¹¹Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá.“

Mk 3:17 „Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jimž dal jméno Boanerges, což znamená ‚synové hromu‘.“

L 9:54.55 „⁵⁴Když to uviděli učedníci Jakub a Jan, řekli: „Pane, máme přivolat oheň z nebe, aby je zahubil, jako to učinil Eliáš?“ ⁵⁵Obrátil se a pokáral je: „Nevíte, jakého jste ducha.“

ÚT 14. května – Sobectví – ničitel rodiny

Fp 2:3-5 „³V ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; ⁴každý ať má na myslí to, co slouží druhým, ne jen jemu. ⁵Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši.“

Ef 4:24 „Oblečte nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy.“

1J 2:6 „Kdo říká, že v něm zůstává, musí žít tak, jak žil on.“

Fp 2:3-11 „³V ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; ⁴každý ať má na myslí to, co slouží druhým, ne jen jemu. ⁵Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: ⁶Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka ⁸se poničil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. ⁹Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, ¹⁰aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – ¹¹a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.“

1J 3:16-18 „¹⁶Podle toho jsme poznali, co je láska, že on za nás položil život. A tak i my jsme povinni položit život za své bratry. ¹⁷Má-li někdo dostatek a vidí, že jeho bratr má nouzi, a bez soucitu se od něho odvrátí – jak v něm může zůstávat Boží láska? ¹⁸Dítky, nemilujme pouhým slovem, ale opravdovým činem.“

ST 15. května – Podřízení se

Ef 5:21 „¹V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým.“

Ef 5:21-33 „²¹V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým: ²²ženy svým mužům jako Pánu, ²³protože muž je hlavou ženy, jako Kristus je hlavou církve, těla, které spasil. ²⁴Ale jako církev je podřízena Kristu, tak ženy mají být ve všem podřízeny svým mužům. ²⁵Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval, ²⁶aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem; ²⁷tak si on sám připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná. ²⁸Proto i muži mají milovat své ženy jako své vlastní tělo. Kdo miluje svou ženu, miluje sebe. ²⁹Nikdo přece nemá v nenávisti své tělo, ale živí je a stará se o ně. Tak i Kristus pečuje o církev; ³⁰vždyť jsme údy jeho těla. ³¹Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo. ³²Je to velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev. ³³A tak i každý z vás bez výjimky ať miluje svou ženu jako sebe sama a žena ať má před mužem úctu.“

Ef 6:1-9 „¹Děti, poslouchajte své rodiče, protože to je spravedlivé před Bohem. ²Cti otce svého i matku svou‘ je přece jediné přikázání, které má zaslíbení: ³aby se ti dobře vedlo a abys byl dlouho živ na zemi.“

⁴Otcové, nedrážděte své děti ke vzdoru, ale vychovávejte je v kázni a napomenutích našeho Pána. ⁵Otroci, poslouchajte své pozemské pány s uctívou pokorou a s upřímného přesvědčení jako Krista. ⁶Nejen naoko, abyste se zalíbili lidem, ale jako služebníci Kristovi, kteří rádi plní Boží vůli ⁷a lidem slouží ochotně, jako by sloužili Pánu. ⁸Víte, že Pán odmění každého, kdo něco dobrého učiní, ať je to otrok nebo svobodný. ⁹Vy páni, jednejte s otroky také tak a zanechte vyhrůžek. Víte přece, že jejich i váš Pán je v nebesích, a ten nikomu nestraní.“

Mt 20:26-28 „²⁶Ne tak bude mezi vámi: kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vašim služebníkem; ²⁷a kdo chce být mezi vámi první, buď vašim otrokem. ²⁸Tak jako Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

J 13:4.5 „⁴Odložil svrchní šat, vzal lněné plátno a přepásal se; ⁵pak nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat je plátnem, jímž byl přepásán.“

Fp 2:5-8 „⁵Nechť je mezi vámi také smýšlení jako v Kristu Ježíši: ⁶Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka ⁸se poničil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.“

ČT 16. května – Závazek lásky

Rt 1:16.17 „¹⁶Ale Rúť jí odvětila: „Nenaléhej na mne, abych tě opustila a vrátila se od tebe. Kamkoli půjdeš, půjdu, kdekoli zůstaneš, zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem. ¹⁷Kde umřeš ty, umřu i já a tam budu pochována. Ať se mnou Hospodin udělá, co chce! Rozdělí nás od sebe jen smrt.““

Gn 33:12-14 „¹²A navrhl: „Vydejme se na cestu, půjdu s tebou.“ ¹³Ale on mu odvětil: „Můj pán ví, že děti jsou útlé a že mám s sebou břež ovcí a krávy. Budou-li hnány po celý den, všechny ovce uhynou. ¹⁴Nechť se prosím můj pán ubírá před svým otrokem a já potáhnu pomalu, jak může jít stádo, které je přede mnou, a jak mohou děti; pak přijdu k svému pánu do Seíru.““

Ex 2:1-10 „¹Muž z Léviova domu šel a vzal si lévijskou dceru. ²Žena otěhotněla a porodila syna. Když viděla, jak je půvabný, ukryvala ho po tři měsíce. ³Ale děle už ho ukryvat nemohla. Proto pro něho připravila ve třetí ošatku, vymazala ji asfaltem a smolou, položila do ní dítě a vložila do rákosy při břehu Nilu. ⁴Jeho sestra se postavila opodál, aby zvěděla, co se s ním stane. ⁵Tu sestoupila faraónova dcera, aby se omývala v Nilu, a její dívky se procházely podél Nilu. Vtom uviděla v rákosy ošatku a poslala svou otrokyni, aby ji přinesla. ⁶Otevřela ji a spatřila dítě, plačícího chlapce. Bylo jí ho líto a řekla: „Je z hebrejských dětí.“ ⁷Jeho sestra se faraónovy dcery otázala: „Mám jít a zavolat kojnou z hebrejských žen, aby ti dítě odkojila?“ ⁸Faraónova dcera jí řekla: „Jdi!“ Děvěče tedy šla a zavolala matku dítěte. ⁹Faraónova dcera jí poručila: „Odnes to dítě, odkoj mi je a já ti zaplatím.“ Žena vzala dítě a odkojila je. ¹⁰Když dítě odrostlo, přivedla je k faraónově dceři a ona je přijala za syna. Pojmenovala ho Mojžíš (to je Vytahující) . Řekla: „Vždyť jsem ho vytáhla z vody.““

Gn 37:17-28 „¹⁷Muž mu řekl: „Odtáhli odtud. Slyšel jsem, jak říkají: „Pojďme do Dótanu.““ Josef tedy šel za svými bratry a nalezl je v Dótanu. ¹⁸Jakmile ho v dále spatřili, ještě než se k nim přiblížil, smluvili se proti němu, že ho usmrtí. ¹⁹Řekli si mezi sebou: „Hle, mistr snů sem přichází!“ ²⁰Pojďte, zabijme ho! Pak ho vhodíme do některé cisterny a řekneme: Sežrala ho divá zvěř. A uvidíme, co bude z jeho snů!“ ²¹Když to uslyšel Rúben, rozhodl se vysvobodit ho z jejich rukou. Zvolal: „Přece ho nebudeme ubíjet!“ ²²Dále jim Rúben řekl: „Neprolévejte krev. Vhodte ho do cisterny, která je ve stepi, ale ruku na něj nevztahujte!“ Chtěl ho z rukou bratrů vysvobodit a přivést k otci. ²³Jakmile Josef přišel k bratrům, strhli z něho sukničky, tu sukničky pestře tkanou, kterou měl na sobě. ²⁴Vzali ho a hodili do cisterny. Cisterna byla prázdná, bez vody. ²⁵Pak se posadili, aby jedli chléb. Tu se rozhlédli a spatřili, jak od Gileádu přichází karavana Izmaelců; jejich velbloudi nesli ladanum, mastix a masti. Táhl s tím dolů do Egypta. ²⁶Juda řekl bratrům: „Čeho tím dosáhneme, když náš bratra zabijeme a jeho krev zatajíme?“ ²⁷Pojďte, prodáme ho Izmaelcům, ale sami na něho nesahejme; vždyť je to náš rodný bratr.“ Bratři ho uposlechli. ²⁸Když midjánská obchodníci jeli kolem, vytáhli Josefa z cisterny a prodali ho Izmaelcům za dvacet šekelů stříbra. Ti přivedli Josefa do Egypta.“

Rt 1:18 „Když Noemi viděla, že Rúť je odhodlána jít s ní, přestala ji přemlouvat.“

Rt 2:11.12.20 „¹¹Bóaz jí odpověděl: „Jsem dobře zpraven o všem, co jsi po smrti svého muže učinila pro svou tchyni, že jsi opustila otce a matku i rodnou zemi a odešla jsi k lidu, který jsi dříve neznala. ¹²Nechť ti Hospodin odplatí za tvůj skutek. Ať tě bohatě odmění Hospodin, Bůh Izraele, pod jehož křídla ses přišla ukryt!“ ... ²⁰Tu řekla Noemi své snaše: „Požehnaná buď od Hospodina, který neodňal své milosrdenství od živých ani od mrtvých.“ A pokračovala: „Ten muž je náš blízký příbuzný, patří k našim zastáncům.““